

Nolan Higdon: Jak korporátní média uvrhla americkou veřejnost do stavu ukrajinsko-ruské psychózy

- CZ24 News | 11. května 2022

USA: Mediální analytik srovnává mediální informování o Ukrajině a Iráku a varuje před společenskými dopady jednostranných informací a názorů.

Stálý proud zaujatých a často chybných nebo neúplných informací chrlených médii lidi nutí rychle si vybrat tu správnou stranu v komplikovaném mezinárodním konfliktu a „zabránit třetí světové válce“, píše v [komentáři](#) pro *Other News* Nolan Higdon. Kontext, detaily i historické kořeny jsou odsunuty stranou ve prospěch jakéhosi (v americké politické kultuře již téměř samozřejmého) binárního aktivismu. Protesty proti útoku na Ukrajinu či podpora lidí zasažených válkou jsou přirozené, ovšem požadavek, aby USA podnikly agresivní kroky (zavedení bezletové zóny), už vykazuje „slábnoucí úroveň sofistikovanosti“ v hodnocení mezinárodních vztahů.

Psychóza je stav ovlivňující způsob zpracování informací v mozku, působí ztrátu kontaktu s realitou. Můžete vidět, slyšet nebo věřit věcem, které nejsou skutečné, spouštěčem může být extrémní stres nebo trauma. Velká část současného stresu má kořeny ve zpravodajství staršího data, zejména o Iráku, domnívá se Higdon.

Válka jako mediální zlatý důl

Pro média je válečné zpravodajství zlatým dolem – apelem na nacionalismus a útoky na mezinárodní hráče (papouškují vojensko-průmyslový komplex) veřejnost vzrušují, zapojují a tlačí do šovinistické psychózy. Místo aby v počátcích konfliktu na Ukrajině média zkoumala postupy a možnosti snížení napětí, kladla Bílému domu návodné otázky směřující z podpory konfliktu.

Na strach z Ruska byla americká veřejnost pomalu a metodicky připravována již před šesti lety nepodloženými (vymyšlenými) zprávami, za všechny autor vybírá ty o ruském kybernetickém útoku na vermontskou elektrárnu, o vypsání ruské odměny na životy amerických vojáků v Afghánistánu, o volebních zásazích Ruska do voleb po celém světě či kompromitaci prezidenta Trumpa nechvalně známou „čurací nahrávkou“ (pee tape). Výsledkem bylo mediální obviňování Ruska ze všeho, co se veřejnosti nelíbilo, a hlavně odvedení pozornosti od vlastního dramatického selhání v roce 2016, kdy média předpovídala (a podporovala) vítězství Hillary Clintonové v prezidentských volbách.

Nezákonná a neomluvitelná invaze ruského prezidenta Vladimira Putina na Ukrajinu poskytla korporátním zpravodajským médiím lukrativní příležitost znovu zažehnout a zesílit další protiruské bláboly, ačkoliv američtí občané, stejně jako všichni občané v domnělé demokracii, spíše potřebují kontext, aby dění ve světě porozuměli – a právě proto je do prvního dodatku ústavy zařazen i tisk (čtyři chráněné svobody: náboženství, slova, tisku, shromažďování, pozn. red.).

Nic z uvedeného jistě neznamená, že by Rusko nebo Putin měli být v tisku obhajováni. Nicméně korporátní média dlouhodobě upřednostňují zisk před pravdivostí a opravdu velká část jejich příjmů pochází z vojenského průmyslu, který finančně prosperuje, když Američané podporují válku.

Američané nemají dost informací

V důsledku toho zůstává americká veřejnost do značné míry neinformována o klíčových otázkách týkajících se mezinárodních záležitostí. Podle Gallupova průzkumu z roku 2019 méně než polovina tázaných byla schopna „najít na mapě Irák“.

Korporátní zpravodajská média neposkytují téměř žádný historický kontext událostí na Ukrajině, nepíší o událostech, které ovlivnily Putinova zahraničněpolitická rozhodnutí (Minské dohody, Spojenými státy podporovaný převrat v roce 2014, slib nerozšiřování NATO v devadesátých letech), používají místo nich nepřesné narativy (Putin chce obnovit Sovětský svaz) či konstrukci dobro-zlo, která neposkytuje prostor pro jakékoliv nuance této složité situace. Neukazují také, že je možné oponovat nejen vedení Ruska, protože je odpůrcem občanských práv a má imperialistické ambice, ale i vedení Ukrajiny, které je u vlády díky převratu podporovanému tandemem USA – neonacisté (např. pluk Azov, který je nyní součástí armády).

Autor připomíná, že k podobnému odpojení od reality došlo i v měsících před invazí do Iráku v roce 2003, kdy jinak racionální lidé schvalovali tvrdé akce, protože Saddám Husajn „vlastnil zbraně hromadného ničení“ a „byl šílenec“ (jako Hitler), takže musel být zastaven. Tento falešný narativ propagovala vláda Bushe mladšího, podporovali jej politici obou politických stran (včetně tehdejších demokratických senátorů Bidena a Clintonové) a korporátní média jej legitimizovala.

Podobnosti zde nekončí. V roce 2003 si Američané nedoprávali french fries, ale cpali se „freedom fries“, protože se jim nelíbilo, že Francie nepodporuje invazi do Iráku. Dnes přejmenovali Moskevskou vodku na „Moskevského mezka“. V roce 2003 zmizel z médií Jesse Ventura, dnes do nich nesmí Oliver Stone. Ale ti samí lidé, kteří lhali veřejnosti a přiměli ji podpořit invazi do Iráku, nyní „informují“ o dění na Ukrajině a v Rusku (Stephen Hayes, Condoleezza Rice, David Frum). Místo aby tito státní úředníci byli hnáni k zodpovědnosti a jako zjevně nedůvěryhodní již neměli přístup do médií, experti korporátních médií jejich chování omlouvají a stále je zvou. Asi nejpitomější tvrzení vypadlo z reportéra CBS News, když srovnával invazi do Iráku a na Ukrajinu: ta současná není správná, protože Ukrajina je „civilizovanější“ než Irák. V korporátních médiích samozřejmě nebyl jediný, kdo vymezoval hranici mezi důstojnými a nehodnými oběťmi války.

Jak zastavit třetí světovou

Demokratická zahraniční politika vyžaduje uměřené reakce a strategická rozhodnutí, zejména když potenciál jaderné války zůstává velmi reálný. Díky selhání tisku je však americká veřejnost špatně připravena taková rozhodnutí spoluutvářet. Je bombardována propagandou ve formě triviálních diskusí, které se tváří jako žurnalistika.

Takže pokud opravdu chcete zastavit třetí světovou válku a ne jen vyhodit ze hry „moskevského mezka“, odstraňte ze svého jídelníčku „freedom fries“ a rozšiřte svou nabídku zpráv o širší, nezávislejší a rozmanitější perspektivy a informace, říká v závěru komentáře Nolan Higdón. Závisí na tom naše kolektivní budoucnost.

ZDROJ: other-news.info/how-corporate-media-has-put-the-american-public-in-a-state-of-ukraine-russia-psychosis Překlad: casopisargument.cz